

somhed, naar man lader den blot mekaniske Eftergjørelse være fri.

ad b. Det vil let sees, at det vil være hverst vanskeligt for de vedkommende Haandværkere og Fabrikanter at passe paa de Forbehold, der Tid efter anden vilde blive indrykkede i Berlingske Tidende overensstemmende med Slutningen af denne Bestemmelse, og Mangen vilde saaledes, uagtet han var i god Tro, let kunne ifalde det ikke ubetydelige Ansvar, som Lovens § 6 angiver. Udvalget, der iøvrigt tiltræder Principet i denne Bestemmelse, og som er enigt i, at Anbringelsen af et Forbehold paa selve Kunstværket, eller paa de af Kunstneren tilladte Gjengivelser deraf, hverken vilde være passende eller hensigtsmæssig, har derimod troet at burde foreslaae, at Forbeholdet tages ved en Anmeldelse paa et Sted, som Indenrigsministeren nærmere maatte bestemme — være sig Kunstakademiet, et af Ministeriets Kontorer eller andetsteds —, hvor der da paa Forespørgsel kunde, uden Udgift, erholdes Oplysning i saa Henseende.

ad c. Fleertallet, der tiltræder ogsaa denne Undtagelse, antager, at Tanken korrektere vil udtrykkes ved at ombytte Ordene „Gjengivelse som“ med: „Benyttelse til“.

ad § 6.

Den forbigangne Tidsform, der er brugt i Paragrafens Begyndelse, vil let kunne fremkalde den Misforstaaelse, at Paragrafen ogsaa ramte den, der før Lovens Udkomst havde foranstaltet deslige Eftergjørelser — hvilke jo bør bedømmes efter den nugældende Lovgivning — og man har i det Hele troet, at Tanken simplere udtrykkes ved at ombytte Ordene „ulovligen . . . Kunstværk“ med „gjør Indgreb i de ved de foregaaende Paragrafer hjemlede Rettigheder“. — En Ændring i Paragrafens andet Punktum er derhos nødvendig under Forudsætning af, at Udvalgets Forslag med Hensyn til § 1 vedtages. — Ved Paragrafens tredie Punktum finder man kun Anledning til at bemærke, at man er gaaet ud fra,

at det maa forstaaes saaledes, at derved er forbudt Indførelse til Salg ogsaa af saadanne Eftergjørelser, der ere fædte før nærværende Lov.

De Ændringer, Udvalget derfor foreslaaer, ere følgende:

§ 1.

1) Denne Paragraf udgaaer.

§ 2 (som da bliver § 1).

2) 3 Iste Linie udgaaer Ordet „Kunstner“ og i 2den Linie sættes „Kunstarbejder“ istedet for „Arbejder“.

3) Sidste Punktum af 1ste Stykke udgaaer.

4) Paragrafens sidste Stykke udgaaer.

5) Imellem denne og den næste Paragraf indskydes en ny Paragraf, der bliver § 2, saalydende:

„Samme Beskyttelse, som ommeldt i § 1, tilkommer den, som ved Kobberstik, Steentryk, Træsnit eller lignende kunstnerisk Frembringelse har gjengivet en Andens Kunstarbejde, til hvis Mangfoldiggjørelse Ingen har Eneret, dog kun for dette hans Arbejde, saa at det ikke skal være Andre formeent paa samme eller lignende Maade selvstændig at efterligne det originale Kunstarbejde.“

6) Forslag af Udvalgets Mindretal (Wille og Tscherning):

Til den foreslaaede nye § 2 føies i Slutningen:

„Den, som har frembragt et originalt Fotografi eller en fotografisk Gjengivelse af et Kunstværk, til hvis Mangfoldiggjørelse Ingen har Eneret, kan forbeholde sig Eneret paa sit Fotografi for et Tidsrum af 10 Aar, naar han gjør Anmeldelse derom paa det Sted og under de Former, som Indenrigsministeren nærmere bestemmer.“